

Onderwerp: RE: signaleringswaarden Duitsland

Dank ^{(10)(2e)} Goed om de context te krijgen.
Wij gingen uit van 7 per 100k per dag, dus dat is het zelfde.

Maar rekenen zij met een dagwaarde of weekwaarde?

(10)(2e)

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>

Verzonden: dinsdag 11 augustus 2020 15:29

Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>

CC: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e)@minocw.nl; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>

Onderwerp: signaleringswaarden Duitsland

Ha (10)(2e)

Ik en de mensen in de cc hadden zojuist een overleg met de Duitse federale overheid en de vice-president v/h Robert Koch Instituut.

Voor jullie nuttig was hoe hun signaleringswaarden en kernindicatoren voor monitoring er nu precies uit zien. Men kijkt primair naar:

- Aantal besmettingen per 100.000 per week
- R (niet op lokaal niveau want te volatiel)
- Totaal aantal besmettingen

Er is maar één op federaal niveau afgesproken signaleringswaarde, en dat is **50 besmettingen/100.000/week**. Als een lokale overheid daar overheen gaat, moeten er op populatieniveau maatregelen volgen. Welke dat zijn en hoe die eruit zien hangt volledig af van de situatie. Daar zijn wel richtlijnen voor maar er is geen blueprint. **Dat getal (50) is een politieke keuze**. Het is een pragmatische keuze, ook het RKI heeft hier geen wetenschappelijke onderbouwing voor.

Voort hebben diverse deelstaten nog andere signaleringswaarden onder die 50, bijv 25 (NRW, meer onderzoekscapaciteit) of 20 (eerste waarschuwing in Saksen) of 35 (1^e annuleringen bijeenkomsten en andere maatregelen in Saksen), enzoverder. Maar die zijn dus niet op federaal niveau vastgesteld.

Biedt dit toevallig nuttig materiaal voor jullie deel in de lessons learned kamerbrief?

Ik had zelf voor in die brief de volgende 2 tekstjes geschreven, 'case studies' over de uitbraken in Gütersloh en Antwerpen. Zie daarin de gehighlightte passage. Is het handig om die Duitse cijfers op te nemen of willen jullie liever dat ik dit algemene omschrijf ("nadat de besmettingen fors opliepen, ontstond snel een besef dat...")

Gütersloh is een mooi voorbeeld waaruit blijkt hoe belangrijk grootschalig testen is. Nadat de lokale gezondheidsdienst meerdere besmettingen constateerde (in Duitsland is de signaalwaarde voor extra onderzoek 25 per 100.000 per week; bij 50 per 100.000 per week gaan de alarmbellen af), ontstond snel een besef dat de situatie zou escaleren. Dit bood de lokale autoriteiten tijd om beter inzicht te ontwikkelen in de verspreiding van het virus, en een containment strategy uit te werken. BCO liet zien dat de uitbraak zich voltrok in een vleesverwerkingsbedrijf. Alle werknemers van het bedrijf werden getest. Asymptomatische inwoners van Gütersloh werden aanbevolen om zich ook te laten testen, wat men ook deed omdat de vakantie voor de deur stond en uitbaters van vakantielocaties elders veelal vereisten dat mensen uit Gütersloh een negatieve test konden laten zien. Door het snelle testen werd duidelijk dat het virus zich snel, maar enkel onder de werknemers van het vleesverwerkingsbedrijf verspreidde. Dit betrof vooral arbeidsmigranten met relatief weinig contact met andere inwoners. Een ander geluk was dat zij veelal in dezelfde flats al dan niet samenwoonden. Handhaving van hun quarantaine was daardoor 'makkelijker', alhoewel het niet haalbaar bleek om toe te zien op de isolatie van huisgenoten. En uit het feit dat de lokale autoriteiten de politiediensten 47 keer om ondersteuning hebben moeten vragen, blijkt dat zelfs in een dergelijke situatie handhaving van quarantaine niet zonder slag of stoot gaat. Bij de opschaling van testen, traceren en handhaving werd hulp gezocht bij het leger, het Robert Koch Instituut, de lokale- en regionale gezondheidsdiensten en het ministerie van Binnenlandse zaken.

Wat er in Antwerpen is gebeurd is in veel opzichten totaal verschillend. Allereerst is het virus in Antwerpen nooit ver weg geweest. Onder de 80 besmettingen per dag is de provincie Antwerpen nooit gekomen. Het was dan ook te verwachten dat het virus sneller

om zich heen ging grijpen in Antwerpen toen versoepelingen plaatsvonden. (Her)intrede gebeurde in dichtbevolkte volksbuurten. Een stuk minder controleerbaar dus dan de arbeidsmigranten in Gütersloh, en omdat het virus zich vanuit die wijken al breder verspreid had werd besloten dat het afsluiten van hele wijken of straten naast onhaalbaar ook niet meer nuttig was. Het was ook bekend dat verspreiding zich vooral voltrok door ongeorganiseerde vrijetijdsbesteding. Lees: uitgaan, uitgestelde (trouw)feesten, hangende jongeren en dergelijke. Als gevolg hiervan werd besloten om in de stad Antwerpen een avondklok in te stellen, vanaf 23.30 tot 06.00u. De reden waarom voor deze tijd werd gekozen, is omdat bars en kroegen in België om 01.00 dicht moeten, en het om 23.30 niet meer loont om ergens anders naartoe te gaan. Stedelijke jeugdwerking werd hierbij ingeschakeld om te voorkomen dat annulering van vrijetijdsbesteding voor jongeren juist tot meer 'hangen' zou leiden. Tevens werd hernieuwd een oproep op thuis te werken gedaan, werd verboden om met meer dan 10 mensen samen te scholen en werd het dragen van maskers verplicht in de openbare ruimte. Hier wordt strak op toegezien met boetes die al snel tegen de 250 euro op kunnen lopen. De fitnesscentra vormden een andere bron van besmettingen. Deze werden dan ook gesloten, maar toen bleek dat klanten bij ketens van deze fitnesscentra elders gingen sporten waar de centra openbleven, en zo voor onnavolgbare verspreiding zorgden. Het bleek effectiever om fitnesscentra open te houden en strenger te handhaven op naleving van de basisregels.

(10)(2e)

(10)(2e)

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

M (10)(2e) (10)(2e) (10)(2e) (10)(2e) @minvws.nl